

Oponentský posudek

Diplomové práce „Motiv stroje v Descartově metafyzice“

Bc. Denisa Sedlická

Předkladatelka formuluje jako hlavní téma své práce, jak říká i název, zkoumání motivu stroje v Descartově metafyzice. Téměř celá práce má však úvodnickový charakter. Autorka nezvládla proporce práce. Úvod do problematika tvoří odhadem devadesát procent textu a pouze deset procent i méně se věnuje vlastnímu tématu. Autorka projevuje jisté nepochopení charakteru diplomové práce. Má to být text, jenž prokazuje zvládnutí základních principů vědecké práce, jež spočívá ve formulaci určité hypotézy, tématu či badatelské otázky, např. jakým způsobem se v Descartově metafyzice projevuje myšlenkový topos stroje? Cílem diplomové práce je tuto otázku zkoumat a výsledky bádání shrnout do jasného závěru.

Část druhá „Cesta životem“ pouze opakuje notoricky známé skutečnosti z filosofova života, a pro téma práce je redundantní. V části „Historický exkurz“ a části „Metafyzika“ se opakují běžně známé věci, které se dočteme v úvodech do filosofie. Působí to, jako kdyby nás autorka chtěla seznamovat s elementárními informacemi o Descartovi a metafyzice. Až do s. 21 se odkazuje převážně na různé úvody do filosofie. Kapitulu „Cesta k matematizaci“ jsem chápal jako příslib uvedení do dějin myšlení o stroji, ale o stroji se zde mluví okrajově. Opět se to obecně týká matematizace myšlení bez patřičného vztažení tohoto procesu k tématu stroje. Následují kapitoly, které opět pouze povšechně reprodukují Descartovu filosofii. Teprve v kapitole desáté „Náhled do anatomie lidského těla“ na s. 40 se objevuje motiv stroje v souvislosti s Descartovými představami o fyziognomii, ale až na s. 50 se konečně motiv stroje stává hlavním tématem. Tato koncentrovaná tematizace hlavního tématu práce končí na s. 54, tj. vlastnímu tématu práce se autorka věnuje na čtyřech stranách. V závěru věnuje samotnému tématu pouhý jeden odstavec a výsledky bádání vyjadřuje v jediné větě: člověk je dle Descarta mechanizující stvoření složené ze součástí, které „dal do krásné finální podoby onen Velký hodinář, tedy Bůh, kterého Descartes považoval za jediného možného tvůrce tohoto složitého mechanismu.“ Autorce dávám příležitost, aby u obhajoby prokázala, že závěrečná práce splňuje podmínky kladené na závěrečné práce v příslušném oboru.

V Praze dne 1.8. 2020

Doc. Michael Hauser, Ph.D.